

De hemelvaart van Jezus volgde op Zijn dood en opstanding. Met Pinksteren gedenken wij de uitstorting van de heilige Geest, die ons tot op de dag van vandaag bij wil staan. Wij hoeven het niet alleen te doen. Zijn hulp is er in velerlei opzicht en tot de wederkomst van de Heer, die wij, samen met velen aan gene zijde, verwachten. Pinksteren (tien dagen na hemelvaart) wordt veelal gezien als het ontstaan van de kerk.

In de Bijbel staat het zo bekende verhaal over de tien meisjes. Vol verwachting staan zij daar: een bruidegom was onderweg naar zijn bruid en zij willen hem daarbij vergezellen met hun lampen. Het is een traditie. Wachtend met hun olielampje.... Helaas laat hij op zich wachten en bij sommigen raakt de olie op en dooft hun lamp. Zij kunnen niet mee! Zij missen daardoor het feest in de bruiloftszaal. Hadden zij zich onvoldoende voorbereid?

De tuin rond ons kerkgebouw vraagt om onderhoud. Net als elke tuin. Maar ja... Begin deze zomer lag de tuin er niet zo mooi bij. En toen werd er ook nog een BBQ gepland in die tuin! Dus: werk aan de winkel. De zaterdag twee weken voor BBQ-day werd er geschoffeld en gesnoeid. Onkruid verwijderd en bestrating aangeveegd. Een tweede zaterdag bleek nodig. De tuin en het buitenterras waren gereed toen de BBQ aangestoken werd en de spiesjes erop gingen. De statafels stonden klaar (alleen het weer werkte niet mee....)

Twee verhalen die elkaar aanvullen en er is een overeenkomst: er staat iets te gebeuren dat wij mee willen beleven. Wij werken daar naartoe. Jezus beloofde ons Zijn wederkomst. En Hij beloofde meer! Om daaraan deel te nemen kunnen wij niet passief afwachten: wij hebben allemaal onze eigen “tuin”. Hier moet er wat weg, daar moet er wat bij. Geloven is een werkwoord (maar je hoeft het niet alleen te doen.)

PS: Indien onderaan dit artikel niet meerdere foto's zichtbaar zijn, click dan op de tekst.

1. augustus 2023

